

LBRIS

We know
books

ÎN METRICĂ BISERICESCĂ

PARACLISUL
SFÂNTULUI BRĂU
AL MAICII DOMNULUI

ce se află în Sfânta și Marea Mănăstire
Vatopedu – Sfântul Munte Atos
(31 AUGUST)

Ediție îngrijită la
Sfânta Mare Mănăstire Vatoped
Sfântul Munte

EDITURA
ISHIA

Text: Sfânta Mare Mănăstire Vatoped

Tehnoredactare, paginare, grafică: Ovidiu Muraru

Coperta față: Icoana Maicii Domnului împreună cu racla din 1818 cu Sfântul Brâu dăruit de împăratul de Constantinopol, Ioan al VI-lea Cantacuzino, Sfânta Mare Mănăstire Vatoped

Paraclisul Sfântului Brâu al Maicii Domnului a fost scris la îndemnul, cu darnicul sprijin și pe cheltuiala cucernicei familii Zugravu din SUA (Gheorghită preotul, Maria Claudia preoteasa, Maria Elena și George).

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
Paraclisul Sfântului Brâu al Maicii Domnului : (31 august)
/ ed. îngrijită la Sfânta Mare Mănăstire Vatoped - Sfântul Munte.
- București : Isihia, 2025
ISBN 978-630-95092-0-8

I, Mănăstirea Vatoped (ed.)

2

© Editura Isihia

© Mănăstirea Vatoped

PROLOG

Preacinstitul și de-har-izvorâtorul Brâu al Maicii Domnului, aflat în Sfânta Mănăstire Vatopedu, este singurul odor ce se păstrează din viața pământească a Preasfintei Născătoare-de-Dumnezeu. Potrivit Sfintei Tradiții a Bisericii, însăși Preasfânta Născătoare-de-Dumnezeu și-a împletit din păr de cămilă Brâul, pe care după adormirea ei l-a dăruit, ca binecuvântare și dovadă a dumnezeieștii ei mutări la ceruri, Sfântului Apostol Toma.

Acest Cinstit Brâu al Născătoarei-de-Dumnezeu a rămas la început în Ierusalim, păzit din neam în neam de fecioare binecinstitoare.

LBRS | We know books

Mai târziu, în anii împăratului Arcadie, fiul lui Teodosie cel Mare, a fost mutat la Constantinopol. După o vreme în care a stat în Zila din Capadocia, a fost adus din nou la Constantinopol și a fost rânduită sărbătoarea lui pe 31 august.

În perioada îndelungată a împăraților bizantini, Cinstitul Brâu se afla la Constantinopol și săvârșea multe minuni. Din această pricină, bucăți din el au fost tăiate și păstrate la palat și în alte biserici ale cetății. În vremea primei și celei de-a doua cuceriri a Constantinopolului de către cruciați, unele bucăți din Brâul Sfânt au fost pierdute sau au fost mutate în Apus.

Cea mai mare parte a Cinstitului Brâu, care există astăzi, este păstra-

tă în Mănăstirea noastră în trei bucăți. Una dintre ele este mai mică și provine din tăierea uneia dintre primele două bucăți mari care a avut loc în veacul al XVIII-lea, când Sfântul Brâu se afla spre închinare în Ainos [Enez].

Doi sunt dăruitorii Sfântului Brâu către Mănăstirea Vatopedu. Dăruitorul întâii bucăți din Brâul Maicii Domnului a fost împăratul Ioan al VI-lea Cantacuzino (1341-1354), care a dăruit Mănăstirii Vatopedu o mare bucată din Sfântul Brâu împreună cu un număr însemnat de sfinte moaște de preț, astfel încât el este socotit unul dintre cei mai mari binefăcători ai Mănăstirii. În racla mare a Sfântului Brâu, care a fost făcută

în 1818 la Moscova, există o scenă cu împăratul Ioan Cantacuzino ținând Sfântul Brâu și dăruindu-l Mănăstirii Vatepedu.

Dăruitorul celei de-a doua bucați din Brăul Maicii Domnului către Mănăstirea Vatepedu a fost cneazul Mare Mucenic Lazăr I al Serbiei (1372–1389); el a dăruit Cinstitul Brâu după mai multe peripecții, după cum urmează: Sfântul Constantin cel Mare făcuse o cruce pe care o lua cu el la lupte, ca să îl ocrotească și pe el, și pe oștirea lui. În mijlocul crucii se afla o bucată din Sfânta Cruce; aceasta avea și niște despărțituri în care erau puse sfinte moaște împreună cu o bucată din Cinstitul Brâu al Fecioarei. Toți împărații luau

această cruce în campaniile lor militare. La sfârșitul veacului al XII-lea, împăratul Isaachie al II-lea Anghelos (1185-1195; 1203-1204), într-o campanie împotriva bulgarilor, a fost învins de țarul Asan. Un preot a aruncat crucea împărătească într-un râu, ca să nu fie pângărită de vrăjmași. Aceștia însă au găsit-o și au predat-o țarului bulgarilor, Asan. Bulgarii nu aveau relații bune cu sârbii. Acestea se tot înrăutățeau. Odată, într-o bătălie, oștirea bulgară a fost biruită de cneazul sârbilor, Marele Mucenic Lazăr. Crucea împărătească a trecut atunci în mâinile sârbilor. După patruzeci de ani, Lazăr a dăruit Mănăstirii Vatepedu crucea împărătească a Sfântului

Constantin cel Mare, împreună cu bucata din Sfânta Cruce, bucata din Cinstitul Brâu și celelalte sfinte moaște. Pe spatele Sfintei Cruci se află scris în limba sârbească următoarele: „Lazăr, în Hristos Cneaz al Serbiei și Împărat al Greciei, dăruiesc arma cea puternică, împreună cu Brâul Neprihănit al Preacuratei mele, Mănăstirii Vatoped din Împărăția mea.”

Nu este deloc întâmplătoare păstrarea Cinstitului Brâu al Născătoarei-de-Dumnezeu în Biserică, deoarece el a fost împletit de înseși și mâinile curate ale Maicii Domnului. Este un simbol al fecioriei și curăției, precum și al stării de a fi mereu gata spre lucrarea poruncilor Domnului, din care se nasc nepăti-

mirea și dobândirea Duhului Sfânt.

Purtarea de grijă a Maicii Domnului a rânduit să fie păstrat de-a lungul veacurilor acest sfințit odor al ei, astfel încât, nu numai sfințenie și har și minuni să izvorască, ci și pe cei care îl sărută cu evlavie și îi cer ajutorul să îi învețe cum se duce lupta împotriva patimilor și că trebuie să fie neîncetat gata să asculte de Hristos și să trăiască o viață în curăție.

Brâul Sfânt are, de asemenea, un har deosebit de la Maica Domnului, acela de a vindeca sterpiunea și cancerul. Există o tradiție ca soții bolnavi și sterpi să se încingă cu o panglică (brăuleț) care a fost binecuvântată cu Sfântul Brâu. Minunile care se petrec